

Nr 855

Av herrar Nilsson i Tvärålund och Larsson i Norderön, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 188, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.

(Lika lydande med motion nr 711 i Första kammaren)

De höga avståndskostnaderna spelar obestriddigen en mycket stor roll som återhållande faktor för det norrländska näringslivets utveckling. Med bilismens snabbt växande betydelse har framför allt bilkostnaderna blivit särskilt betungande för Norrland. Det i förhållande till importhamnarnas läge för olika orter differentierade priset på bensin innebär, att konsumenterna i Norrland får betala ett högre pris än konsumenterna i andra delar av landet. Denna fråga har vid upprepade tillfällen varit föremål för riksdagens uppmärksamhet. Allmänna beredningsutskottet framhöll i utlåtande nr 8 vid 1960 års riksdag, att lättnader i transportkostnaderna för det norrländska näringslivet säkerligen skulle kunna starkt bidra till att eliminera eller minska svårigheterna för näringarnas förkovran. Detta uttalande godtogs av riksdagen.

I den förevarande propositionen nr 188 har föreslagits bl. a. höjning av bensinskatten. Med de stora avstånd som Norrland har kommer en sådan åtgärd att ytterligare medföra en hårdare kostnadsbelastning för Norrlands näringsliv och konsumtion i förhållande till övriga delar av landet. Det synes oss därför nödvändigt, att särskilda åtgärder vidtas i syfte att möjliggöra lättnader i bilkostnaderna för Norrlands vidkommande.

Utredningen rörande näringslivets lokalisering har för närvarande att pröva möjligheterna av en utjämning av levnads- och produktionskostnaderna mellan Norrland och övriga delar av landet. En sådan utjämning är givetvis av största betydelse ur lokaliseringpolitisk synpunkt. Då förslag från nämnda utredning emellertid inte ännu synes vara att förvänta, framstår det som nödvändigt, att särskilda åtgärder skyndsamt vidtas till förhindrande av en ytterligare försämring av kostnadsläget för Norrland genom den nu aktuella bensinskattehöjningen.

Vad som då närmast bör kunna ifrågakomma är en sådan differentiering av bensinskatten, att ett enhetligt försäljningspris på bensin kan hållas i hela landet. Naturligtvis måste det förutsättas, att de härmed förknippade problemen är komplicerade. Främst bör man eftersträva en sådan bensinskattedifferentiering, att försäljningspriset kan hållas enhetligt. Skulle

svårigheterna för en sådan skattedifferentiering dock visa sig vara alltför stora, bör man kunna uppnå den avsedda utjämningen genom ett restitutionsförfarande. Det är enligt vår mening angeläget, att frågan om en differentiering av bensinskatten i det angivna syftet skyndsamt prövas och att det förslag, som prövningen kan föranleda, snarast förelägges riksdagen.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 188 måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt prövning och förslag rörande differentiering av bensinskatten antingen vid det direkta skatteuttaget vid försäljningen eller genom restitutionsförfarande, så att priset på bensin kan hållas enhetligt i hela landet, i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 14 november 1961

Jan-Ivan Nilsson
i Tvärälund

Erik Larsson
i Norderön
